

★ **MULȚUMIRI TUTUROR ENORIAȘILOR PAROHIEI „SFÂNTUL NICOLAE” CARE ȘI-AU ACHITAT CU REGULARITATE DATORIILE CĂTRE BISERICĂ ÎN ANUL 2014.**

★ Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membrăia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.

★ Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: "BUN VENIT!"

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 12 - 18 IANUARIE 2015

Miercuri 14 ianuarie: Acatistul Sfântului Nicolae 6.30 PM
Vineri 16 ianuarie: Acatistul Cuv. Antonie cel Mare 6.30 PM
Sâmbătă 17 ianuarie: Utrenie, Sf. Liturghie și Parastas 8.30 AM
Duminică 18 ianuarie: Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

**ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUĂ AMERICI
BISERICA SFÂNTUL NICOLAE**

**MEMBRII PAROHIEI "SFÂNTUL NICOLAE" SUNT INVITATI
SA PARTICIPE LA ADUNAREA GENERALA
DUMINICA 25 IANUARIE 2015, ORA 1.00 PM,
DUPA SFÂNTA LITURGHIE**

EVANGHELIA DIN

DUMINICA DUPA BOTEZULUI DOMNULUI

In vremea aceea, auzind că Ioan a fost întemnițat, Iisus a plecat în Galileea. Și, părăsind Nazaretul, a venit să locuiască în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia prorocul, care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocățiți-vă, căci s-a apropiat Împărăția cerurilor. (Matei 4, 12 - 17)

Taina Sfântului Botez, cât și Sfânta Taina a Pocăinței sunt izvoare de lumina și bucurie pentru viața creștină. Să nu uităm niciodată ca am fost botezați în numele, lumina și iubirea Preasfintei Treimi și ca în tot timpul vieții noastre trebuie să preaslăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, prin gând și cuvânt, prin rugăciune și fapte bune.

Atingerea de hainele preotesti

Hainele oamenilor bineplacuti lui Dumnezeu, ale sfinților și ale slujitorilor Sfantului Altar sunt sfintite, adică purtătoare de har. Precum se cunoaște din credința și Tradiția Bisericii, lucrurile folosite sau purtate de sfinți pastrează în ele o parte din harul dobandit de aceia.

Astfel se explică evlavia credincioșilor față de vestimentele sfinților și ale preoților, pe care aceștia le ating sau le sarută cu credința că astfel primesc binecuvântarea (harul) lui Dumnezeu și au parte de rugăciunile celor care le poartă.

Materia este purtătoare de har

Materia a fost creată de Dumnezeu având capacitatea de a recepta și "înmagazina" harul necreat. Sunt nenumerate lucrurile care ajung purtătoare de har. Exemple: pâinea și vinul, prefăcute în Trupul și Sângele Mantuitorului; untdelemnul și aromatele care alcatuiesc Sfantul și Marele Mir; apa, din care se face aghiasma; pâinea, din care se face anafura și artos; untdelemnul, care se sfinteste în Taina Sfantului Maslu etc.

Toate lucrurile sfintite de către preoții slujitori se curătesc de orice posibilă intinaciuie și devin purtătoare de har. În același fel, lucrurile purtate sau folosite de sfinți în timpul vieții ajung sfintite și făcătoare de minuni, ele putând ajunga chiar duhurile necurate. Aceste lucruri poartă în ele o parte din harul dobandit de sfinți. Când ne sfintim sufletele și trupurile, lucrurile din jurul nostru se curătesc și ele, devenind purtătoare de har. Trupul sfinților, care este materie, devine purtător de har și izvor nesecat de daruri dumnezeiești. Mai mult, vestimentele în care sunt pastrate Sfintele Moaște, când sunt înlocuite cu vestimente noi, sunt împartite ca binecuvântare și așezate în biserici. Papucii care sunt așezați în picioarele Sfantului Ierarh Spiridon, în insula Corfu, se înlocuiesc în fiecare an, iar cei vechi se daruiesc în semn de binecuvântare bisericilor și credincioșilor evlavioși. Tot așa se procedează și cu vestimentul în care stau înfășurate Moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași.

Mantia lui Ilie

Hainele primeau o parte din vrednicia celor care le purtau încă dinaintea de venirea harului, precum citim în viața Sfantului Proroc Ilie. Când a fost înălțat la cer, în carul cel de foc, Sfantul Ilie i-a lăsat ucenicului său, Elisei, în semn de binecuvântare, mantia sa. Cu această haină sfintită, Sfantul Elisei a savărsit minuni. "Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, despartindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vartej de vant la cer. (...) Apoi, apucând (Elisei) mantia lui Ilie care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat mantia lui Ilie care căzuse de la acesta și a lovit apa cu ea, zicând: "Unde este Domnul Dumnezeu al lui Ilie?" Și, lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei. Iar fiii proorocilor cei din Ierihon, văzându-l de departe, au zis: "Duhul lui Ilie s-a odihnit peste Elisei!" (IV Regi 2, 11-15).

Preasfânta haină a Mantuitorului

O altă dovadă a faptului că sfîntenia omului se rasfrange și asupra lucrurilor sale este și istoria cu femeia cea cu scurgere de sânge care, atingându-se numai de haina lui Iisus, pe ascuns, a căpătat vindecare. Apoi, când Iisus a întrebat multimea care îl împulzea cine s-a atins de El, nu a făcut-o pentru că nu știa ce s-a petrecut, ci pentru a cinsti înaintea tuturor credința cea tare a femeii. "Multime multa îl urma pe Iisus și îl împulzea. Și era o femeie care avea, de douăzeci și trei de ani, curgere de sânge. Și multe îndurase de la mulți doctori, cheltuindu-și toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre mai rău. Auzind ea cele despre Iisus, a venit în multime și, pe la spate, s-a atins de haina Lui, căci își zicea: "De mă voi atinge macar de haina Lui, mă voi vindeca!" Și, îndată, izvorul sângelui ei a încetat și ea a simțit în trup că s-a vindecat de boală.

Și, îndată, cunoscând Iisus în Sine puterea ieșită din El, întorcându-Se către multime, a întrebat: "Cine s-a atins de Mine?" Și l-au zis ucenicii Lui: "Vezi multimea împulzindu-Te și zici: Cine s-a atins de Mine?" Și Se uita împrejur să vadă pe aceea care făcuse aceasta. Iar femeia, înfricosându-se și tremurând, știind că i se făcuse, a venit și a căzut înaintea Lui și l-a mărturisit tot adevărul; iar El i-a zis: "Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!" (Marcu 5, 24-34). "Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Și s-a tamăduit femeia din ceasul acela" (Matei 9, 20-22).

Hainele sfintite și umbra Apostolilor

Credința în puterea harului care lucrează până și prin vestimentele sfinților și ale sfinților slujitori a existat încă din vremea Sfinților Apostoli. Mai mult, când, din pricina aglomerației, oamenii nu se puteau atinge de hainele celor care-L propovăduiau pe Iisus Hristos, ei își doreau ca macar umbra aceluia să îi acopere.

"Prin mâinile Apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor. (...) Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, multime de bărbați și de femei, încât scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe pături și pe targi, ca venind Petru, macar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei. Și se aduna și multimea din cetățile împrejurul Ierusalimului, aducând bolnavi și bantuiți de duhuri necurate, și toți se vindecau" (Fapte 5, 12-16).

Vestimentele sfintite sunt purtătoare de Har

Vestimentele preoțești se sfîntesc atât prin rugăciunea de sfîntire, cât și prin folosirea lor la savărsirea sfîntelor slujbe. Harul care îl întărește pe preot spre a savărsi sfintele slujbe se pogăra și asupra vestimentelor lui. Este interzis preotului a savărsi Sfânta Liturghie fără a fi îmbrăcat în toate vestimentele sale. Dacă la unele slujbe preotul folosește doar o parte din sfîntitele vestimente, trebuie știut faptul că el nu are voie să savărsască nici o slujbă sau să citească vreo rugăciune din Molițfelnic fără a purta macar epitrahilul.

Spălarea vestimentelor preoțești implică o grijă deosebită. Potrivit îndrumărilor așezate în "Liturghier", acestea nu se vor spăla în același loc și în aceeași apă cu hainele mirenilor, nici macar în familia preotului. Acest lucru întărește și mai mult credința că hainele sfîntiților slujitori se împartășesc de harul lui Dumnezeu, care se transmite în parte și celor care se ating de ele cu credința și cu smerenie.

Atingerea de hainele preotesti

Și astăzi oamenii se ating de vestimentele preoților, unii pastrand credința în puterea hainelor sfîntite de a transmite harul lui Dumnezeu, iar alții din simpla evlavie (respect) față de sfîntiții slujitori. Mai sunt și aceia care se ating de tot ce gasesc în biserică (icoane, sfestnice, cadelnite, lumanari, vestimente etc) ca de un fel de amulete aducătoare de bunăstare și împlinire de dorințe. Pe aceștia din urmă să-i lumineze Dumnezeu!

Credincioșii cu frică de Dumnezeu nu îi vor pune niciodată pe preoți în situații dificile doar din dorința de a se atinge de vestimentele lor, mai ales la Sfânta Liturghie, când aceștia ies cu Cinstitele Daruri. Cine se află aproape poate atinge sau sarută sfîntitele vestimente, însă cine nu ajunge se cuvine să rămână liniștit la locul său, ca nu cumva din evlavie să se nască ispita sau chiar cearta. Mai mare este smerenia!

Fie din grijă de a nu se crea zarvă, fie din grijă de a nu li se murdări vestimentele, unii preoți interzic oamenilor să se atingă de vestimentele lor. În acest sens, poate nimic nu este mai dureros decât ca preotul să zică: "Voi știți cât costă vestimentele acestea, cu broderii și cu tot ce au pe ele?!" Pe mine nu m-a crutat Dumnezeu, iar când am auzit un asemenea cuvânt, am căzut în judecată. Credința care stă în spatele gestului femeii din Evanghelie, însă, mă zdruncină! "De mă voi atinge macar de haina Lui, mă voi vindeca" (Marcu 5, 24-34).